

Abstrakt

Francouzská africká politika prošla během prezidentování Jacquese Chiraca značným vývojem. Hlavní důvody vycházely z důsledků občanské války a genocidy ve Rwandě v roce 1994. Ty demonstrovaly, že Paříž nerozumí politickým procesům v Africe. Dvě bezpečnostní krize v Pobřeží slonoviny z roku 1999 a 2002 tento fakt pouze potvrdily. Francie na tento vývoj reagovala spuštěním mezinárodního vojenského programu RECAMP, neboť se bála možnosti zůstat sama zapletená ve vojensky nepřehledné situaci v Africe. Kromě toho také musela změnit vnímání africký stát/režim, protože nemohla, a ani nechtěla zůstat zodpovědná za bezpečnost afrických režimů, které se nacházely u moci. Z tohoto důvodu začala depersonalizace francouzské africké politiky. Francie chtěla, aby Afričané byli sami schopni zajistit stabilitu svých států a ne, aby Paříž zajišťovala bezpečnost afrických režimů. Tento vývoj ve výsledku Francouzům umožnil vést flexibilnější africkou politiku. Z Afriky se nicméně nestáhli. Vojenské operace totiž vnímali jako zdroj vojenské kredibility, jak pro Francii, tak později i pro Evropskou unii.